

a 30 km al unui râuleț lat de 3 m, ca în viitor apele lui să fie poluate prin iminenta construire în apropiere a unei mari stații de epurare cerută de reziduurile ce vor proveni de la cei 260 000 de locuitori ai noului oraș Șt. Quentin en Yvelines. Aceasta după ce, în semn de grijă pentru acest curs de apă naturală, un sindicat al asanărilor pentru valea râului Bièvre, la care au aderat toate comunele riverane, a construit paralel cu albia râului un colector costînd 180 000 F. pentru a se evita impurificarea apei râului.

MARGINALII

● În fine, o informație furnizată de cotidianul « l'Humanite » din 11 aprilie 1973, care salută terminarea ultimului tronson al « perifericului » parizian. Prin aceasta, marea arteră inelară care înconjură Parisul pe o lungime de 35,5 km permite un ocol al orașului fără a înfrîna nici un stop. Prima oară, ideea acestei lucrări a apărut în 1919, primele studii datează din 1940, iar execuția a durat, pe segmente, începînd din 1956 pînă azi. Din lungimea totală, 14,5 km sînt în tranșee deschise, 8,5 km în rambleu, 6 km în tranșee acoperite, iar 6,5 km în viaducte. Capacitatea arterei este de 15 000 de vehicule/oră, cu o viteză maximă de 80 km/oră.

MARGINALII

La inițiativa Consiliului Europei, anul 1975 va fi proclamat anul patrimoniului arhitectural, în scopul punerii în valoare a monumentelor și ansamblurilor arhitecturale de interes istoric sau estetic, al conservării caracterului orașelor și satelor vechi și al asigurării pentru edificiile vechi a unei funcțiuni vii în societatea contemporană.

« NEUF » nr. 41/1973

Arhitectul Sharma și inginerul Varma (India) au primit, pentru lucrările lor de la Chandigarh, Premiul Institutului Vieții, destinat să încurajeze studiile referitoare la mediul urban.

« NEUF » nr. 41/1973

MARGINALII

Cronica subiectivă

ARHITECTURA LA GENUL FEMININ

Dacă n-ar exista bărbați, femeile ar fi bărbați. Și invers. Adică nu este vorba decît de o specializare de-a lungul istoriei. A fost nevoie ca cineva să omoare fiarele; femeile fiind ocupate cu copiii, s-au dus bărbații. A fost nevoie să meargă la război; femeile au rămas să păzească copiii și au plecat bărbații. Așa au învățat să lupte, să ordone, să conducă. Astfel, au devenit duri și inteligenți, puternici și încăpățînați, au dobîndit tenacitatea care înseamnă și progres. Și femeilor le-au rămas casa, familia, hrana; le-au rămas blîndețea, înțelegerea, răbdarea, agerimea și bună-tatea. Și frumusețea. În timpul liber.

Bărbații au făcut casele, au inventat mașinile. S-au ocupat și de pictură, muzică, poezie și științe. Și asta pînă aproximativ în secolul XIX. Au deci un avans de 6900 de ani de civilizație cunoscută, 6900 de ani în care, e drept, femeile au fost alături de ei și au luat parte la frîmîntările lor, dar nu și la izvoarele cunoașterii. Pînă cînd a apărut prima femeie doctor, prima femeie pilot, primul om de știință femeie. Și prima femeie arhitect.

Iar astăzi se pare că jumătate din arhitecții țării sînt femei. Și plutește parcă o imputare mută asupra celor care și-au ales această meserie bărbătească. Bărbătească, da, pînă la un punct, căci noi ne-am jucat cu păpușile și ei cu cuburile. Datorită acelei specializări de care am vorbit mai înainte.

Și iată alte argumente în sprijinul femeii, femeii care « n-ar trebui să se facă arhitect », femeii care, ajunsă în proiectare, își face conștiința datorită, dar nu strălucește, căci printre marii arhitecți ai lumii nu se citează și femei.

Pentru ca femeia cu preocupări intelectuale să și le fructifice, trebuie să se ocupe aproape exclusiv de acestea. Să nu mai aibă, de fapt, alte griji. Să se gîndească aproape tot timpul la acest gen de probleme.

Dar poate o femeie să facă asta? Poate să facă cumpărături preocupîndu-se de calitatea lor, să gătească, gîndindu-se la calitatea mîncării, să facă toate celelalte treburi gospodărești care îi cer atenția și chiar gîndirea întreagă, poate ea să se mai gîndească la altceva?

Din contra, în timp ce bărbatul și acasă se gîndește la treburile de la birou, femeia se gîndește și la birou la treburile de acasă. Sînt foarte obișnuite în ateliere discuțiile despre copii, soț, ce se mai găsește în oraș. Ne întrebăm de ce nu vorbesc despre ultimul A.A., ultima metodă de determinare a mărcii betonului sau despre detaliile ferestrelor de aluminiu? Aceasta presupune o singură preocupare majoră. Cînd faci două lucruri în același timp, nu le faci ca pe unul singur.

Cu toate astea, nu putem spune că femeile, arhitectele, desenatoarele, nu-și îndeplinesc cu succes sarcinile în atelier. Cum se explică acest paradox? Ei țin de calitățile pe care le aminteam la început: răbdarea și puterea de muncă, înțelegerea, spiritul de sacrificiu. Pentru că femeile s-au specializat în conservarea speciei, în consolidarea căsniciilor și n-or să se supere pentru o normă în plus.

Dar inteligența? Și respectiv flexibilitatea gîndirii, vederea în spațiu? Sînt ale bărbaților? Bineînțeles că nu. Dar ele cer timp, timp istoric și zilnic. Timp și instruire. Instruire și informare.

Ca să te compari cu bărbatul trebuie să stai pe aceeași poziții.

Un reprezentant al sexului tare mi-a sugerat o încheiere în care să cerem tot bărbaților, creatorii atîtor mașinării, să inventeze și o mașină de cucerit timp, care să ne ajute la atingerea acelor poziții. Cîtă bună-voință!

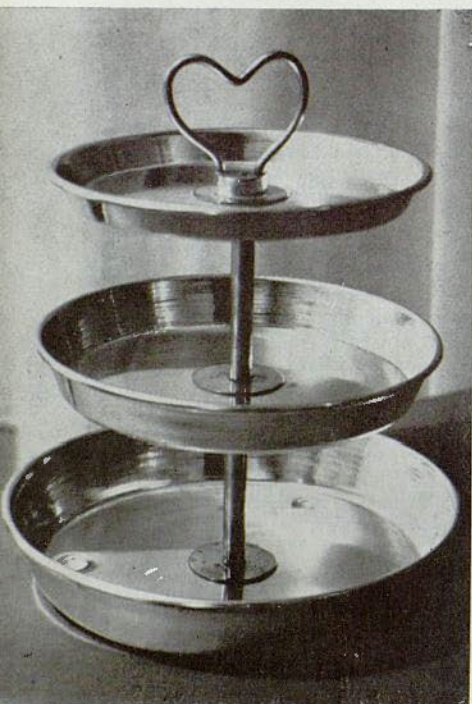
Arh. ALBA DELIA POPA

Util — Frumos

...va fi o rubrică permanentă prin care revista ARHITECTURA vine în întîmpinarea dorințelor dvs. — arhitecți și nearhitecți — semnalîndu-vă obiecte care întrunesc deziderate de util și frumos.

În revistele de specialitate din țările cu oarecare tradiție în design, această rubrică poartă mențiunea «fără scopuri publicitare». În cadrul revistei noastre ea ar putea avea și un rol publicitar, deoarece manifestările frumosului la nivelul produselor industriale din țara noastră sînt încă la început.

Și dacă obiectele prezentate nu sînt atît de frumoase pe cît le-am dori, dacă ele sînt alese dintre altele cu și mai puține calități estetice, ar trebui să ne gîndim ce am făcut noi să fie mai frumoase și ce am putea face de aici înainte.

1 2

3

Pentru vacanță, sub semnul căreia se desfășoară lunile de vară, ne-am împărțit căutările în două ipoteze: prima, a plecării de acasă, a voiajului, și a doua, mai odihnitoare uneori, a rămîinerii acasă, pe terasă, la umbră.

1. La primul nivel mere și pere; la al doilea, alune și prune, iar strugurii la ultimul, pentru ca vulpea să n-ajungă la ei. Așa ne imaginăm această fructieră, ca și cu alte lucruri, desigur. Aluminiiu eloxat alb, cu diametrele de 2,7 25, 21 cm.

68 lei la magazinul de prezentare al Coop. Tehnometalica din calea Moșilor nr. 356 sau la « Menajul » din str. Smîrdan.

2. Un coș de nuiele cu mîner drept, mai ușor de dus. Pentru pic-nic, pentru plajă...

52 lei la magazinul « Rustic » de pe str. Gabroveni.

3. Mobilier pentru terasă sau grădină, din nuiele. Masa poate fi rotundă sau pătrată. Piesele componente se vînd și separat.

285 lei fotoliul, 360 lei masa rotundă, 393 lei masa pătrată, la același magazin.

4. O colivie cu un papagal sau un canar înăuntru aduce în casă veselie și soare. Cea de față, înaltă de 45 cm, cu $\varnothing$ de 30 cm, e vopsită verde pentru ca păsările să se simtă ca în pom.

95 lei la magazinul de menaj din piața Amzei.

5. Copiii se pot juca în această vacanță într-un balansoar metalic ușor și ușor deplasabil. Cu o lungime între scaune de 195 cm, o înălțime de 45 cm, deci cu o depărtare maximă de sol de 95 cm, este destinat copiilor între 4 și 8 ani.

149 lei la Magazinul de prezentare al Coop. Tehnometalica din calea Moșilor nr. 356.

6. Un proverb ad-hoc spune că nicio-dată nu e prea tîrziu pentru a strînge bani... într-o pușculiță de ceramică.

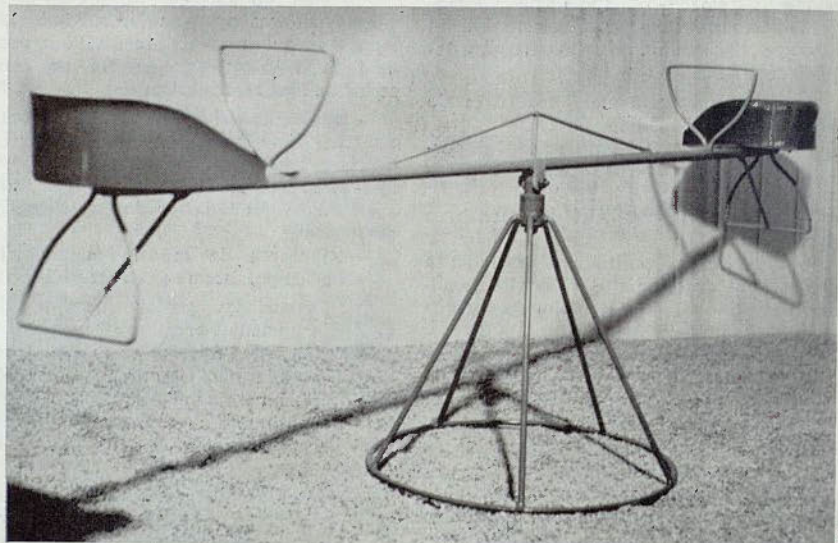
De la 3 lei în sus, la Obor sau la magazinul « Ceramica » din str. Gabroveni.

7. Aceste coșuri în formă de geamantan sau aceste geamantane de papură sînt potrivite pentru strand sau deplasări mai lungi. Datorită căptușelii de plastic, pot servi în egală măsură la transportul de alimente sau îmbrăcăminte.

71 și 82 lei la magazinul de artizanat de pe calea Victoriei nr. 118.

8. Pentru a netezi calea în călătorii, un fier de călcat demontabil. Începe într-un plic de 13x23 cm.

Realizat de Într. Electro-Mureș. De vînzare la magazinele de specialitate.

5

9. Din metal cromat, cu blaturile rabatabile de tablă emailată, o masă-servantă 40x60 cm. Poate servi atît la transportul răcoritoarelor pe terasă, cît și ca ajutor la servitul mesei.

395 lei la magazinul « Cuțitul de sur » de pe str. Smîrdan.

10. Un balansoar de răchită pe schelet metalic pentru balcon sau interior. Poate fi folosit, pentru poziția lui comodă, la orice vîrstă.

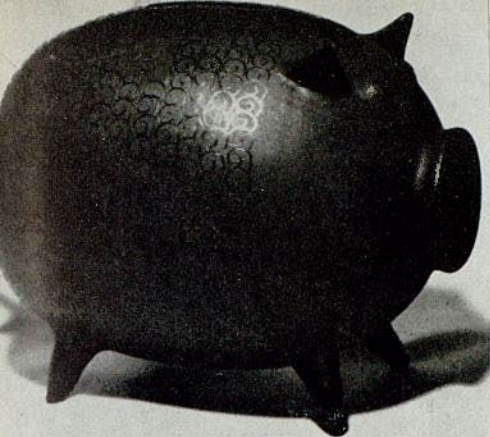
390 lei — produs de Coop. Metalocasnica — la magazinul de decorațiuni din str. Academiei.

Arh. ALBA DELIA POPA

4

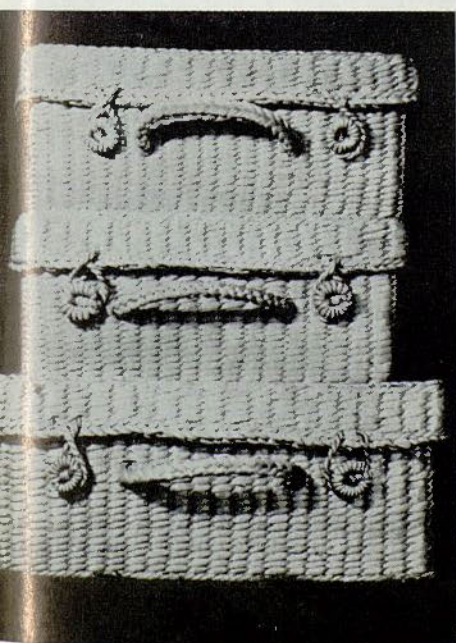
Util — Frumos

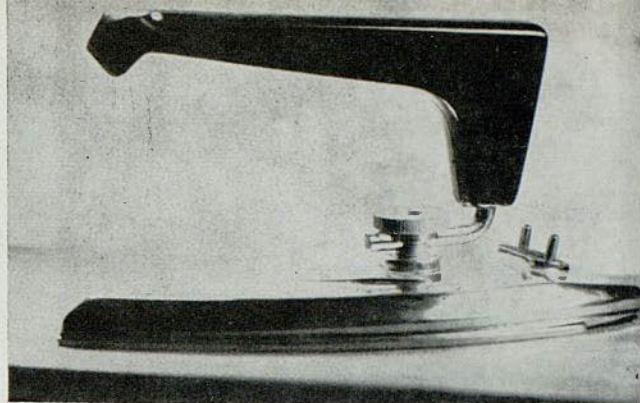
6

7

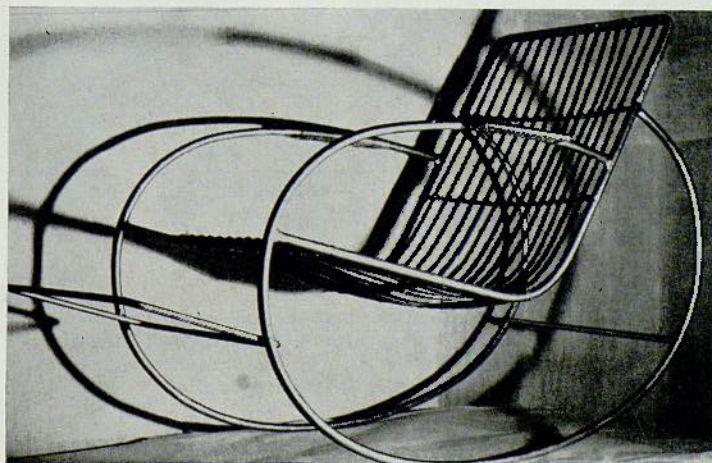
8

9

10

ÎNAINȚAȘII NOȘTRI

Spicuim în acest scurt articol, câteva din ideile, părerile, principiile, preocupările arhitecților noștri înaintași, pe care în zilele noastre le descifrăm ca un mesaj în care se amestecă indisolubil atât confesiunea unei persoane, cât și mărturia pe care epocile dinainte o lasă prin ei.

« Incontestabil că arhitectura este istoria cea mai adevărată și cea mai sinceră a umanității, însă *arhitectura nu scrie istoria, ea o face, artistul creează și deci el nu trebuie să fie la remorca timpului său, ci trebuie ca el să antreneze pe contemporanii săi, determinându-i de a-l urma.* »

« Să nu uităm deasemeni acel adevăr care ne spune că, ceea ce merită să fie făcut trebuie să fie și bine făcut, pînă la cel mai mic detaliu, fiindcă în arhitectură perfecțiunea detaliilor asigură frumusețea întregului; aceasta fiind și linia celor mai bune tradiții. »

(Prof. arhitect Toma T. Socolescu — din articolul *Principii și îndreptări*. Către o arhitectură românească modernă — publicat în revista *Arhitectura* nr. 2, aprilie—iunie 1941).

« Arhitectura deci reprezintă o disciplină a cărei izvor de inspirație este nesecat deoarece curge dintr-o nesfârșită complexitate de calități intelectuale și de măiestrii manuale. »

« ... urbanistica nu este o disciplină izolată ci face parte din arhitectură. Cine este numai urbanist, nu poate face urbanistică. Căci nu poți face ceva temeinic în urbanistică decât dacă ai învățat în mod tot temeinic și complex arhitectura. »

« Spre a putea reînvia arta națională trebuie mai întîi ca gustul pentru ea să fie actualizat și generalizat. Trebuie creată afinitatea sufletească, dragostea profundă și sinceră pînă la sacrificiu, din care să poată ieși dispoziția creatoare a unei forme raționale a frumosului. Și în același timp trebuie educat și ochiul. »

(Arhitect Sp. Cegăneanu — din articolul: *Urbanism, arhitectură și arta națională* — publicat în revista *Arhitectura* nr. 3—4, iulie—decembrie 1941).

« Creațiile de artă măsoară totdeauna gradul de superioritate al popoarelor. Artă cere un anumit climat, ca să se poată dezvolta, climat de liniște și prosperitate, pe care nu toate popoarele și-l pot îngădui. Fără acest climat concentrarea puterilor creatoare și exteriorizarea bogăției de simțire, în orice formă de artă: muzică, dans, teatru, pictură, sculptură, literatură, arhitectură, nu sînt posibile. »

Dacă cu toată vitregia vremurilor, românii s-au manifestat, în domeniul artelor, nu numai onorabil, ci chiar superior altor popoare, faptul se datorește însușirilor cu care acest popor este dotat; însușiri care fac dovada unei vechi și nobile origini. »

(Arhitect I. D. Enescu — din articolul: *Muncă și creație românească în domeniul artelor* — publicat în revista *Arhitectura*, ianuarie, martie 1940).

ARHITECTURA